

Z Kojetína. (Divadlo.) V neděli dne 25. září hrálo se u nás divadlo. Za vedení p. Štolfy pořádal je spolek katolických tovaryšů. Hrála se jakási perla katolického písemnictví — „Obecní sirotci“. Neměli bychom naprosto ničeho proti způsobu, jakým se klerikálové baví, vímeť, že nelze od nich nic žádati; představení toto ale bylo ve spojení se zjevem, který nelze pominouti mlčením. Divadlo hrály převážnou většinou školní děti. Podivno! Kdo denuncoval učitele Macenaura, že cvičí děti? Byl to udavač z řad církve bojující. A teď? Děti byly lákány ve škole pro představení; zkoušky byly po 8. hodině večerní; vedle toho byly děti zaujaty přípravami k divadlu na úkor školy. Kněží, nemajíce dosti na otravování dětských mozků v kostele a ve svých hodinách ve škole, lákají je do klerikální hospody, aby hrály divadlo, kus, který je ostudou jazyka, kterým byl napsán, a který patří beze sporu k té nejhorší spodině literární produkce. Proti tomu oblbování dětí musí se přece již jednou ozvati učitelstvo, místní školní rada a veškeré pokrokové občanstvo. Církevníci jsou sice dosud ve škole, jsou tam ale k tomu, aby vyučovali náboženství a ne, aby děti zpracovávali pro „Orla“. Ještě přece nevymizela upomínka na krvavou řez „Orlů“ v létě! Tehdy se páteři v „Pozorovateli“ rváčů zříkali, a dnes je mají opět ve svém spolku. A mezi takovou společnost jsou lákány děti od svých vychovatelů-celibátníků. Mimo chodem podotýkáme, že na plakátech původně bylo označeno, na jaký účel bude věnován čistý výtěžek. V Kojetíně se všeobecně mysliło, že bude odevzdán kněžími vykradeným záložnám v Korutansku; ale nestane se tak dle poznámky později k plakátům přidané.